

Toldvæsenet paa dets eget Territorium. Alligevel har jeg dog af Hensyn til denne Mulighed og af Hensyn til, at det jo meget godt kan tænkes, at visse Arter af Lugsøft kunne sendes direkte fra Tilvirkningsstedet hertil uden Emballage, ikke stillet noget Vædringsforslag, hvorved der kunde gives Thinget Veilighed til at opretholde den Afgjørelse, der faldt issjor. Jeg har ikke gjort det, fordi jeg forinden vilde se, om det ikke skulde være muligt ad anden Vej at finde en Maade, hvorpaa man kunde skjelne mellem almindelig Ost, som tjener til almindelig Forbrug, og Ost, der udelukkende kan betragtes som en Hjælpsforslag, som Lugsøft, og det en Maade, der kunde have Haab om at vinde den høit- agtede Finantsministers Bifald. Jeg tænkte mig som Skjelnemærke det, som er accepteret paa den anden Maade af den høitærede Finantsminister selv, nemlig Mængden af Fedtstoffet, det større eller mindre Fedtindhold, ganske i Eghed med, hvad man gjør overfor Ollet, hvor man lader den større eller mindre Alkoholmængde være bestemmende for Skattepligten. Noget Eignende tænkte jeg mig Muligheden af med Hensyn til Osten, og jeg henvendte mig derfor til to paa dette Omraade særlig sagkyndige Mænd, nemlig Docent Hjorð og Forstander Storch. De Herrer modtog mig og min Anhydning med en Velvillie, som jeg i høi Grad paastjønner, og den Sidstnævnte gik strax til at anstille en Række af Forsøg for at se, om det var muligt at opstille et let, det vil sige et for Toldvæsenet let brugeligt Skjelnemærke for Fedtindholdet. Jeg har her en Skrivelse fra ham, hvori han erklærer, at Resultatet af hans Forsøg hidtil kun er blevet det, at det vel er meget let for Sagmænd baade hurtig og sikkert at bestemme Fedtindholdet i Osten med tilstrækkelig Nøiagtighed, men at det for almindelige Toldofficeranter vistnok vil have sine store Vanskeligheder, navnlig paa Grund af Mangelen af en tilstrækkelig fin Vægt, at undersøge en Ostprøve saaledes, at Toldvæsenet selv kan træffe Bestemmelsen. Derfor har jeg dog paa ingen mulig Maade opgivet ethvert Haab om at finde et virkeligt Kriterium, hvorefter Lugsøft og almindelig Ost kunde skjelnes. Jeg haaber ialtfald til 3die Behandling at kunne forelægge det høie Thing et saadant. Men Forudsætningen herfor vil rigtignok være, at man idag vedtager det af Flertallet

stillede Vædringsforslag, idet Forkastelse af dette vilde gjøre et saadant Vædringsforslag som det, jeg har antydet, næsten umuligt, ialtfald vilde jeg betragte det som unyttigt at stille det. Jeg maa derfor særlig anbefale, at man ikke forud affjærer sig den Mulighed at give almindelig Ost, der er et sundt og billigt Næringsmiddel for den store Befolkning, fri og Udbygten til samtidig at beholde ikke alene den samme Indtægt, som Staten nu har af Osteholden, men endog saa en betydelig høiere. Kun endnu en ganske lille afsluttende Bemærkning. Der blev igaar talt saameget om, at Enhver talte for Sit, og jeg kom derved uvilkaarlig til at tænke paa, at Ostetolden jo af Mange opfattes som en Beskyttelse for Landbruget, og det kan vel heller ikke negtes, at det i en vis Henseende kan opfattes saaledes. Jeg veed ganske vist, at i vide Kredse opfattes det som en Beskyttelse for Landbruget, vel at mærke ikke for Landbruget i sin Almindelighed, men for de store Landbrug i Særdeleshed, thi det er jo kun disse, der producere Ost til Salg. Det forekommer mig nu, at det vilde være virkelig smukt, om dette Thing, hvori der er saamange Repræsentanter for det store Landbrug, tog Initiativ til at ophæve Ostetolden. Jeg tror, at det i det Hele vilde gjøre et godt Indtryk; jeg veed ialtfald, at det ikke vilde kunne komme ind under Kategorien: Enhver taler for Sit.

Broberg: Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 22 angaaende Sæffelærred skal jeg ikke negte, at Stillingen er jo lidt vanskelig, idet to Interesser her staa lige overfor hinanden. Den ene Interesse er allerede udviklet meget klart og tydeligt af det ærede Medlem for Odense (W. Petersen). Den anden Side af Sagen er den, der vedkommer de større Industrier, navnlig alle Gjødningsfabriker, den store Rismølle, Saltværkerne og flere, der alle have nødvendig Brug for Sutesæffe. Deres Stilling er vanskelig, naar der skal være Told paa disse Sæffe, derved at Udlandet, der producerer de samme Ting og sender dem her til Landet, indfører dem ogsaa i Sæffe, der gaa toldfrit ind. Derved blive altsaa de indenlandske Fabrikanter stillede slet, idet de jo maa betale Told af de Sæffe, som ere absolut nødvendige for Transporten af deres Fabrikata, medens de